

SZAFARSTWO I MISJA

Lekcja 11
na 12. września 2026

„Znacie bowiem łaskę naszego Pana
Jezusa Chrystusa, że chociaż był bogaty,
ze względu na was stał się ubogi, abyście
wy przez Jego ubóstwo stali się bogaci”
(2 Koryntian 8,9)

Szafarstwo to sposób, w jaki człowiek zarządza tym, co zostało mu powierzone.

W kontekście drugiego listu Pawła do Koryntian szafarstwo odnosi się do konkretnego projektu apostoła: zbory wywodzące się spośród pogan miały zebrać pieniądze na pomoc zborowi w Jerozolimie, który przechodził bardzo trudny okres.

Koryntianie zobowiązali się już do pomocy i zbliżał się czas, aby to zobowiązanie wprowadzić w czyn. Zbory Macedonii już zaczęły uczestniczyć w tym dziele. Pawła nie interesowała wysokość zebranej kwoty, lecz motywacja i zapał, z jakimi wierzący skorzystają z tej sposobności, aby odpowiedzieć na otrzymaną łaskę.

Źródło szafarstwa:

Przykład Jezusa

Odpowiedź na otrzymaną łaskę

Jak praktykować szafarstwo:

Właściwe planowanie

Właściwa postawa

Rezultaty szafarstwa:

Jedność Kościoła

ŹRÓDŁO SZAFARSTWA

PRZYKŁAD JEZUSA

„Znacie bowiem łaskę naszego Pana Jezusa Chrystusa, że chociaż był bogaty, ze względu na was stał się ubogi, abyście wy przez Jego ubóstwo stali się bogaci”
(2 Koryntian 8,9)

Jaki związek istnieje między łaską Boga a hojnością? (2 Kor 8,1-2)

Bóg udzielił swojej łaski zborom w Macedonii, a one „obfitowały w wielką hojność” (2 Koryntian 8,2). I taka jest łaska Jezusa dla nich i dla nas:

A wszystko to zrobił z miłości do nas! (Jana 15,13; Efezjan 5,2; Galatów 2,20; 1 Jana 3,16).

Jak odpowiemy na łaskę Jezusa? „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie” (Mt 10,8).

Choć był bogaty, stał się ubogi (2 Koryntian 8,9)

Opuścił niebo, aby żyć na ziemi

Przestał władać wszechświatem, aby zostać cieślą

Opuścił bezpieczne miejsce, aby żyć na terytorium wroga

Zamienił królewską koronę na koronę cierniową

ODPOWIEDŹ NA OTRZYMANĄ ŁASKE

„I przekroczyli nasze oczekiwania: najpierw oddali samych siebie Panu, a potem, zgodnie z wolą Boga, także nam” (2 Koryntian 8,5)

Przyjrzyj się odpowiedzi Macedończyków na łaskę:

Otrzymali łaskę Jezusa
(2 Kor 8,9)

Oddali samych siebie
Jezusowi (2 Kor 8,5)

Usilnie prosili o przywilej
pomagania innym (2 Kor 8,4)

Mimo ubóstwa dawali ponad
swoje możliwości (2 Kor 8,2-3)

Czego nas to uczy?

Wdzięczność za
łaskę Boga
(2 Kor 9,15)

Jezus oddał za nas wszystko. Nasza
wdzięczność wyraża się w pragnieniu
całkowitego oddania Mu samych siebie.

Pragnienie dzielenia się
Bożymi
błogosławieństwami
(2 Kor 9,11a)

Dajemy innym, ponieważ najpierw
sami otrzymaliśmy od Boga

Szczera miłość
(2 Koryntian 8,24)

Hojność jest dowodem, że miłość
mieszka w naszych sercach

JAK PRAKTYKOWAĆ SZAFARSTWO

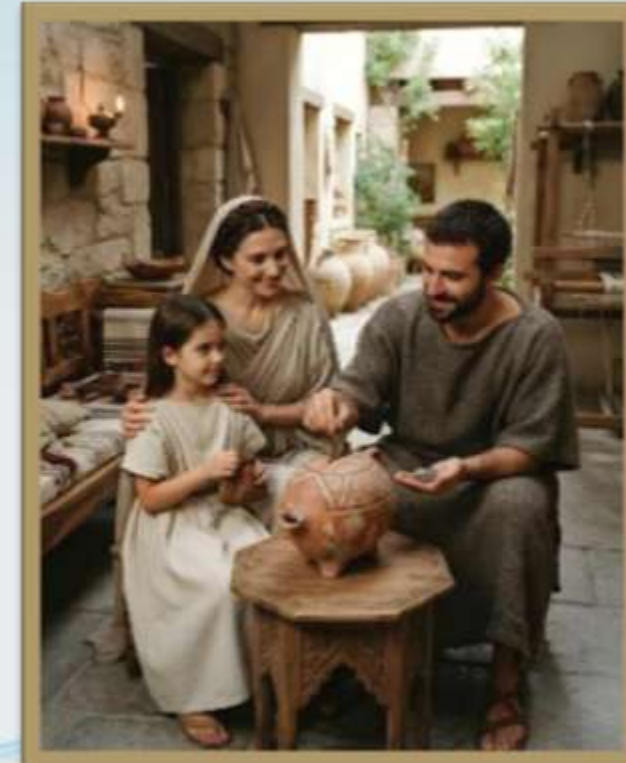
WŁAŚCIWE PLANOWANIE

„Każdy niech da tyle, ile postanowił w sercu, nie z żalem ani pod przymusem, gdyż Bóg miłuje radosnego dawcę” (2 Koryntian 9,7)

Plan zaproponowany przez Pawła zakładał zebranie specjalnej ofiary w zborach Macedonii i Achai (prowincji, w której znajdował się Korynt), aby pomóc zborowi w Jerozolimie (Rzym 15,26).

Gdy apostoł zaproponował ten plan w Kolosach rok wcześniej, został on przyjęty z entuzjazmem, choć nie ustalono wtedy żadnych konkretnych celów (2 Kor 9,1-2). Każdy członek postanowił jednak w swoim sercu przekazać określoną kwotę (2 Kor 9,7a).

Planując ofiarę, każda rodzina powinna ocenić własną sytuację i wyznaczyć realistyczne cele, odpowiednie do swoich możliwości finansowych.

Kolejnym elementem planu Pawła było to, aby nie czekać i nie przekazywać wszystkiego naraz, lecz co tydzień odkładać po trochu, aż zbierze się zaplanowana kwota (1 Kor 16,2). Dzięki temu, gdy Paweł przybędzie, cała ofiara będzie mogła zostać radośnie zebrana (2 Kor 9,3-5).

WŁAŚCIWA POSTAWA

„Zaświadczam bowiem, że dawali według swoich możliwości, a nawet ponad swoje możliwości.
Całkowicie z własnej woli” (2 Koryntian 8,3)

Aby zachęcić Kolosan do hojności, Paweł stawia im za przykład Macedonię. W tamtejszych zborach bracia wykazali właściwą i godną naśladowania postawę przy składaniu ofiar, ponieważ dawali...

z radością
(2 Kor 8,2a)

•Cieszyli się, że mogą dawać

z hojnością
(2 Kor 8,2b)

•Ich ubóstwo nie było przeszkodą

z ochotą
(2 Kor 8,3)

•Robili to dobrowolnie
i spontanicznie

jako przywilej
(2 Kor 8,4)

•Ten czyn pozwolił im okazać
miłość do Boga i Kościoła

jako akt
poświęcenia
(2 Kor 8,5)

•Ich oddanie Bogu zaowocowało
oddaniem innym

REZULTATY SZAFARSTWA

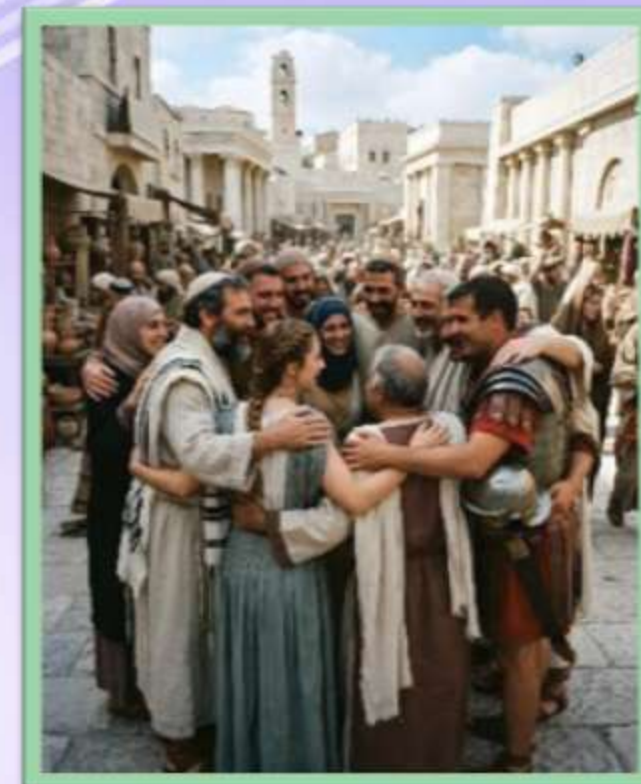
JEDNOŚĆ KOŚCIOŁA

„Ta posługa bowiem nie tylko zaspokaja potrzeby świętych, lecz także obfituje w liczne dziękczynienia składane Bogu”.

(2 Koryntian 9,12)

Ofiara, którą zaniesiono do Jerozolimy, przyniosła także inne pozytywne skutki (2 Kor 9,12).

Żydów i pogan połączyły więzy wzajemnej pomocy i wdzięczności (Rzym 15,26-27). W ten sposób został osiągnięty ostateczny cel apostoła: jedność Kościoła.

Kolejnym pozytywnym skutkiem jest szczególna lekcja dla nas dzisiaj wynikająca ze sposobu, w jaki zorganizowano tę ofiarę: wszystko musi być wykonywane w sposób uporządkowany i zgodnie z właściwymi procedurami.

Paweł wyznaczył Tytusa do nadzorowania zbiórki, a zbory wyznaczyły braci, by pomagali mu w tym zadaniu (2 Kor 8,16-24). Nie było innego właściwego sposobu zebrania i przesłania ofiary do Jerozolimy.

Zbór
lokalny

Konferen-
cja / Misja /
Unia

Dywizja

Generalna
Konferen-
cja

„Dzieło Boże musi być podtrzymywane przez dziesięciny, dary i ofiary. Pan wzywa teraz do przekazania środków, które powierzył swoim szafarzom. [...]

Pan Jezus nie wymaga od swoich naśladowców niczego więcej, niż sam uczynił. Ci, którzy praktykują samozaparcie i poświęcenie dla sprawy Bożej, jedynie naśladują Jego przykład. Odłożył królewską szatę i królewską koronę i zstąpił ze swego wysokiego stanowiska. Stał się ubogi, abyśmy przez Jego ubóstwo mogli osiąść wieczne skarby. Oddał nie tylko swoje bogactwa, lecz także własne życie w samozaparciu i poświęceniu, aby usunąć wszelką przeszkodę sprzed tych, którzy pragną wejść do królestwa Bożego.

[...] Pan Jezus zaprasza nas, abyśmy stali się Jego współpracownikami. On jest właścicielem wszystkiego, co posiadamy, i ma do tego pełne prawo. Naszą gotowością do pomocy w Jego dziele możemy już teraz okazać Mu swoją miłość”.